

Dag Daniš: NATO a Rusko sa nedohodli. V Európe bude dusno

- CZ24 News | 14. ledna 2022

1. Bitka o červené čiary

Rokovania o prípadnej dohode so Spojenými štátmi, ktoré si vyžiadali Rusi, smerujú do slepej uličky. Spojené štáty na jednej strane deklarujú snahu rokovať. Na druhej strane dohody nepripúšťajú.

Odvolávajú sa pritom na európskych členov NATO, hoci práve kľúčové európske krajiny (Nemecko) rozšírenie NATO o Ukrajinu dlhodobo odmietajú. Spojené štáty používajú Európu ako kartu, ktorú držia – najmä vďaka Poľsku a východnému krídlu Aliancie – vo svojich rukách.

Stupňovanie konfliktnej atmosféry sa začalo na jeseň 2021. Po tom, čo Spojené štáty a Ukrajina spečatili [novú chartu o strategickom vojenskom partnerstve](#). Cez vojenskú dohodu s Ukrajinou sa Spojené štáty pokúšajú posilniť svoju prítomnosť v oblasti Čierneho mora. Američania sa v charte zaväzujú ďalej podporovať členstvo Ukrajiny v NATO. A snahy Ukrajiny vytlačiť Rusko z Krymu.

Ukrajina zverejnila svoje plány na plné členstvo v NATO – chcú to stihnúť do troch rokov.

Popritom Američania pokračujú vo vyzbrojovaní Ukrajiny a výcviku ich špeciálnych síl. Na území Ukrajiny už roky pôsobia americkí inštruktori zo „súkromných“ bezpečnostných agentúr a aktuálne svoje aktivity posilňujú.

V roku 2022 majú byť na Ukrajine od februára do decembra desiatky tisíc západných vojakov v rámci deviatich medzinárodných vojenských cvičení.

Spojené štáty sa pokúšajú do vyzbrojovania Ukrajiny zapájať aj NATO. Nemci tieto [zámery blokovali](#). Rovnako ako v minulosti blokovali plány na rozširovanie NATO – pretože by to podľa nich ohrozilo stabilitu na európskom kontinente.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Po novembri Rusi stratili trpezlivosť a vyhlásili, že budú požadovať dohodu so Spojenými štátmi, ktorá zohľadní ich bezpečnostné požiadavky. Je ich niekoľko, no kľúčové sú dve: dohoda, že Ukrajina nebude v NATO; a dohoda, že Spojené štáty (rovnako ako Rusko) nebudú rozmiestňovať raketové systémy a jadrové zbrane v tretích krajinách. A ak ich tam majú, tak ich stiahnu. Týka sa to hlavne Európy, kde Američania disponujú rozsiahlym predsunutým jadrovým arzenálom.

Kontrolu nad americkými jadrovými zbraňami a ich použitím v Európe majú výlučne Spojené štáty. Nie NATO či európske krajiny, v ktorých sú umiestnené. Tie to len nie veľmi ochotne tolerujú. A

dúfajú, že nikdy nedôjde ku krajnému stupňovaniu konfliktu Rusko – Spojené štáty. Lebo v takom prípade by sa z európskeho územia stala jadrová strelnica.

Problém je v tom, že Európa, ktorej sa riziká týkajú najviac, je žalostne vetchá. Bez strategického uvažovania a hlavne bez sily. Brusel riadia figuríny z druhej ligy, ktoré svoje mozgy prehrievajú dúhovou a gender agendou. S bezpečnostným uvažovaním – a s otázkou európskeho záujmu – sa väčšina z nich nikdy v živote nestretla. A nemecká vláda je príliš slabá na to, aby v bezpečnostnej agende presadzovala záujmy EÚ alebo európskych členov NATO.

Američania dali jasne najavo, že o kompromisy s Ruskom nemajú záujem. Rusov varujú, že ak použijú silu proti Ukrajine, odpovedou budú obchodné a finančné sankcie. Európske, ťahané z vrecka Európanov... Pohrozili aj tým, že zablokujú plynovod Nord Stream II medzi Nemeckom a Ruskom. A odstihnú Rusov z medzinárodného bankového systému.

Takýto vývoj sa dal očakávať. Američania riskujú minimum. V prípadnom vojenskom konflikte o Ukrajinu budú krvácať Ukrajinci (zásobovaní americkými zbraňami). Náklady na odvetné protiruské sankcie poniesie EÚ. A v extrémne krajnom prípade, pri veľkej vojne, by bola v plameňoch vojenská infraštruktúra v strednej Európe. Nie v Kalifornii.

Pre budúcnosť bude dôležitá jediná vec: či sa podarí zmobilizovať a presadiť záujem silných európskych hráčov. Ak ešte existujú.

Tento záujem definovali Francúzi a Nemci v roku 2008 na samite NATO, kde zhodili zo stola pozvánku Aliancie pre Ukrajinu a Gruzínsko. Američania vtedy agendu zdvihli zo zeme a vrátili ju na stôl.

Pretože výhrady európskych partnerov ich málokedy vyrušovali.

2. Letecké základne na Slovensku

Stupňovanie konfliktu o Ukrajinu má priamy dosah aj na Slovensko. Američania presadzujú dohodu o vojenskej spolupráci. Ak prejde v nadiktovanej podobe – o čo sa usilovne starajú Korčok s Naďom –, zo Slovenska sa stane niečo ako bezpečnostný protektorát. Spojené štáty získajú do výlučného užívania časť vojenských letísk v Malackách a Sliachi. Pre potreby vojenskej logistiky, rozmiestňovania zbraní a vojenského materiálu (vrátane nebezpečného) a muničných skladov. Zároveň získajú blanco oprávnenie využívať slovenský vzdušný priestor a pozemné komunikácie. Bez toho, aby museli žiadať súhlas od slovenskej vlády (ako to fungovalo doteraz).

Dohoda má slúžiť ozbrojeným silám Spojených štátov nielen v prípadoch spoločných akcií NATO, ale aj vtedy, ak by sa NATO odmietalo zúčastňovať v prípadných konfliktoch.

V praxi by to znamenalo, že územie a vzdušný priestor Slovenska a dve slovenské vojenské letiská by mohli byť zaťahované do vojenských operácií Spojených štátov bez toho, aby sa museli pýtať na názor slovenskej vlády. Slovenská strana sa v dohode (ktorá má mať povahu medzinárodnej zmluvy s prednosťou pred slovenskými zákonmi) zaväzuje plniť všetky operačné potreby partnera počas desiatich rokov. Viac-menej automaticky má zabezpečovať potrebné úradné formality. Napokon, presne o to v dohode ide – aby už nemuseli Spojené štáty vyjednávať so slovenskou vládou, keď budú využívať slovenské letiská pre svoje „výlučné potreby“.

So zásadnejšími pripomienkami k návrhu dohody prišli len dve inštitúcie. Úrad jadrového dozoru navrhol, aby dohoda obsahovala zmienku o dohovoroch, ktoré zakazujú šíriť jadrové zbrane. Inými slovami, dohoda by mala vylúčiť rozmiestňovanie alebo prepravu jadrového arzenálu. Takúto

podmienku si vyrokovalo napríklad Nórsko (tiež päťmilionová krajina, hoci menej submisívna ako Slovensko).

Generálna prokuratúra zas upozornila na zásah do suverenity Slovenska, keďže dohoda neobsahuje právomoc slovenskej vlády účinne blokovať a kontrolovať rozhodnutia amerického partnera o využívaní slovenských vojenských letísk.

Po zapracovaní týchto pripomienok by bola dohoda vyvážená. Slovensko by si malo ponechať právo veta pri rozhodnutiach, ktoré by mohli mať závažný bezpečnostný a zahraničnopolitický presah.

Minister obrany Naď si však s pripomienkami veľké starosti nerobil. To isté platí o premiérovi Hegerovi. Pri obhajovaní dohody len preložil do slovenčiny stanovisko americkej veľvyslankyne. A pripojil zopár zavádzajúcich fráz z predkladacej správy.

Optimálnym riešením by bolo, ak by parlament s predloženou dohodou nevyslovil súhlas. A vrátil by ju tam, kde nikdy nebola.

Na rokovania dvoch strán.

3. Ghost Boosters

Aby sme sa nezaťažovali len skepsou, sú tu aj dobré správy. S očkovacou kampanou sa to pomaly uvoľňuje a otáča. Racionálnym smerom.

EMA aj WHO opatrne brzdia. Tvrdia, že neustále opakované boosterové dávky vakcín každých šesť mesiacov nie sú udržateľné a vhodné riešenie. EMA upozorňuje na riziká „predávkovania“. Pri opakovaných boosterových dávkach podľa nej môže časom hroziť [nepriaznivá imunitná reakcia](#).

Masové a intenzívne používanie nových biotechnológií na báze mRNA a GMO musí mať svoje hranice. Aby nehrozilo poškodenie imunitného systému. Alebo jeho závislosť od „update“ dávok. Už od začiatku očkovacej kampane je problém v tom, že o prípadných dlhodobých následkoch intenzívneho očkovania veľa nevieme. Presnejšie: nevieme o tom zhola nič. Všetko je v rovine predpokladov. Mnohé z nich si po roku skúseností protirečia.

V roku 2022 by mal svet hľadať rovnováhu medzi potrebou chrániť (očkovať) ohrozené skupiny – a medzi obozretnosťou. A pokorou pred nepoznaným.

Bude to zápas medzi nezávislými vedcami. A medzi výrobcami vakcín plus ich politickou klientelou, ktorá je nervózna z toho, že plošný očkovací program nie je povinný.

Pokiaľ ide o rozhodnutia slovenskej vlády a Lengvarského, treba im vytrvalo pripomínať, že robia hlúposti. Tlak na booster dávku pre mladších produktívnych ľudí, nazvaný režim OP+, je hlúposť.

Tlak na očkovanie tých, ktorí prekonali kovid a sú prirodzene imunizovaní, je takisto hlúposť.

Tlak na očkovanie vysokoškolákov, ktorých kovid spravidla neohrozuje, je hlúposť.

Štát by už konečne mal uznávať prekonanie infekcie ako formu imunizácie. Nie s platnosťou 90 dní, ako to účelovo a bez logiky (hlúpo) zavádza vláda, ale kedykoľvek, keď niekto preukáže dostatočne vysokú hladinu protilátok.

A hlavne: spoločnosť by mala naliehať na to, aby sa zastavili tlaky na plošné očkovanie a vydávanie priepustiek na slobodu. Pri vakcínach, ktoré nezabezpečujú komunitnú ochranu, vädnú po pár

mesiacoch a po boosterových dávkach môžu priniesť problémy s imunitnou reakciou, je to vecne a právne neobhájiteľné.

Už rok vieme, ktoré skupiny patria medzi najohrozenejšie. Na tie by sa mal zamerať generál, posadený do funkcie ministra zdravotníctva.

Ak to nerobí a vynucuje si „boostery“ pre mladších ľudí, potom treba otvoriť tému výmeny ministra zdravotníctva (či ministra školstva).

Za niekoho, kto dokáže samostatne uvažovať. A riešiť priority.

4. Bödör takmer na slobode

Štvrtok bol veľký deň pre oligarchu Norberta Bödöra. Vlastne, mal byť... Najvyšší súd ho po rozhodnutí Ústavného súdu prepustil z väzby.

Skúmať rozhodnutia sudcov asi nemá veľký zmysel. A netreba z nich robiť tragédiu. Každý občan, aj zločinci, má ústavou garantované práva. Jedno z nich hovorí, že nikto nesmie byť vo väzbe bez vážnych dôvodov a dlhšie, než je nevyhnutné. Bödör bol vo väzbe rok a pol.

Navyše, Bödöra môžu zadržať s návrhom na väzobné stíhanie v iných trestných veciach, ktorých je dosť. NAKA sa o to pokúsila hneď vo štvrtok.

Bez ohľadu na výsledok bude Bödör ďalej trestne stíhaný. Už vo februári ho čaká súdny proces. Proti Bödörovi existuje dostatok svedkov, ktorí opísali rozkrádanie Pôdohospodárskej platobnej agentúry (kauza Dobytár) či jeho skupinu, ktorá pracovala vo vedení polície (kauza Očistec).

Norbert Bödör sa od ostatných oligarchov (vrátane Miroslava Bödöra, otca) výrazne líši v jednej veci - v agresívnom štýle. Tradiuje sa, že Norbert Bödör bol jediný oligarcha, ktorý si dovoľil zvyšovať hlas na Fica. A hroziť zverejnením diskreditačných materiálov proti špičkám Smeru.

Mohol si to dovoliť. Patrila mu Pôdohospodárska platobná agentúra s rozpočtom 700 miliónov eur. Patrilo mu vedenie polície a NAKA. Mal dosah na špeciálneho prokurátora Kováčika alebo na šéfov tajnej služby. Spolu s obchodným partnerom Zoroslavom Kollárom mali pod palcom sudcov. V pozadí súkromnej bezpečnostnej agentúry Bonul údajne budoval paralelnú spravodajskú službu - so zapojením pešiakov z NAKA a SIS.

Bödör sedel na malom impériu vnútri štátu. Polícia sa v tom čase hrubo zneužívala na stíhanie opozičných politikov (Lipšica, Grendela), na stíhanie prokurátora Špirka, na lustrácie novinárov... A na ochranu „našich ľudí“ ako Bašternák, ktorí okrádali štát o milióny eur.

Impérium bödőrovcov sa začalo rozpadávať až po vražde Jána Kuciaka v roku 2018. Fico s Kaliňákom padli. A nakoniec padol aj šéf policajného zboru Gašpar. Po voľbách NAKA udrela na Makóa a Slobodníka, ktorí odkryli veľkú časť systému.

Jediná vážna vec, ktorá nie je objasnená, je otázka, do akej miery bol Norbert Bödör zapojený do spolupráce s objednávatelom vraždy Jána Kuciaka. Alebo do krytia páchatelov po vražde. Z Kočnerovej komunikácie cez Threemu je zrejmé, že s Bödörom po vražde Jána a Martiny intenzívne spolupracoval. A dostával od neho informácie o postupe vyšetrovacieho tímu.

Odpoveď na túto otázku nepoznáme. No je zjavné, že bödőrovci prekročili hranice oligarchického uplatňovania vplyvu. A dovedli ho do režimu organizovaného zločinu.

Ak by mal štát demonštrovať silu a pevnú ruku, tak práve pri tomto gangu.

AUTOR: Dag Daniš

[ZDROJ](#)